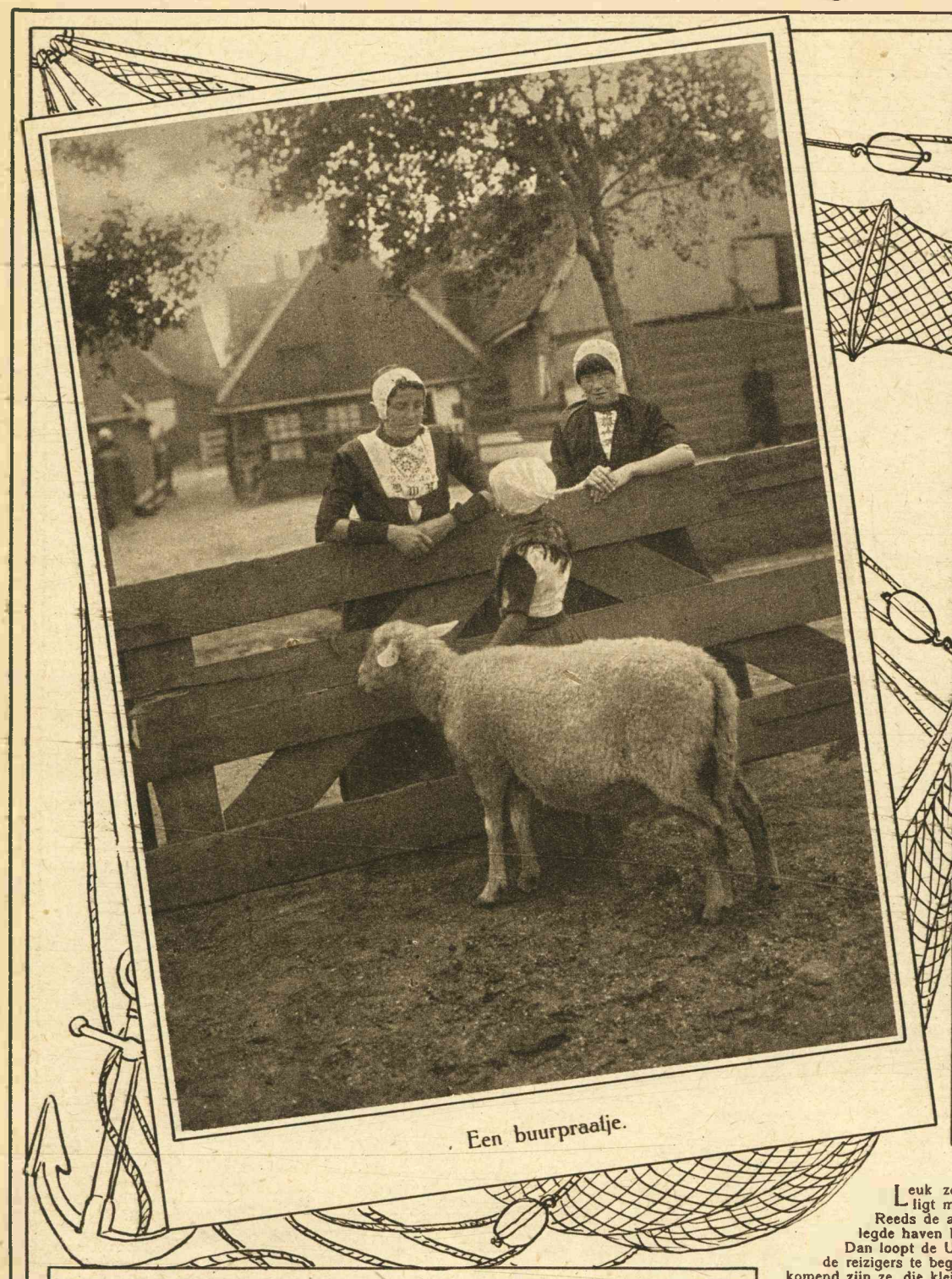
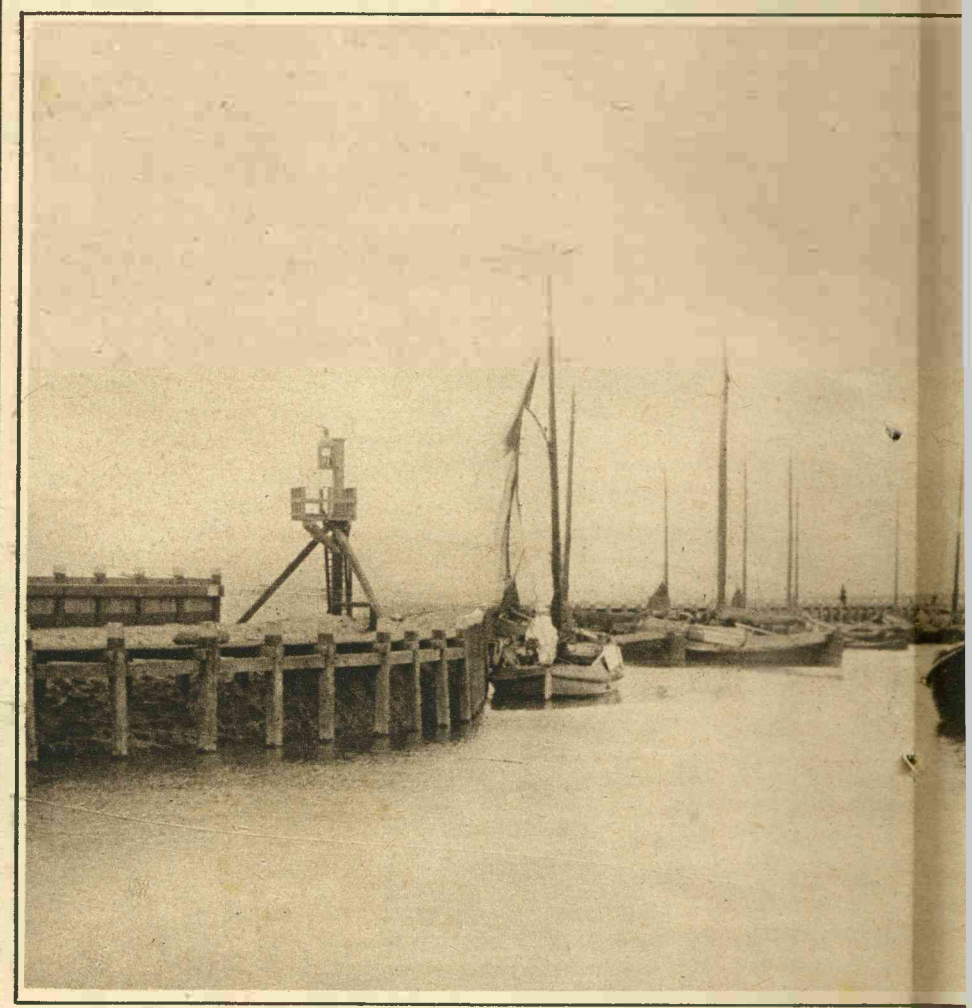
NAAR

Een buurpraatje.

De haven van

Leuk zeereisje vanaf Enkhuizen naar 't kleine Urk, dat daar ligt midden in de Zuiderzee, omspoeld door de zilte baren. Reeds de aankomst is aardig, als de vlugge boot de ruim-aangelegde haven binnenloopt, en weldra aan den steiger ligt gemeerd. Dan loopt de Urker bevolking uit; vooral de hope des vaderlands, om de reizigers te begroeten, en hun zoo noodig tot gids te zijn. Want voorkomend zijn ze, die kleine peuters, welwillend, en dankbaar als ze tegen een kleine vergoeding den bezoeker een pakje prentbriefkaarten kunnen aanbieden, met leuke „kiekjes" van hun eiland.

En dan de bevolking zelve. Om te genieten moet ge dolen door de straatjes en steegjes tusschen de visschershuisjes, die schots en scheef dooreen zijn gebouwd, zoodat alles het aanzien heeft van een groote Neurenberger speelgoeddoos. Voor 't gerief is op waschdag de drooglijn maar dwars over de straatjes gespannen, en loopt Uw weg onder een eerepoort van diverse kleedingstukken. En daar buiten, terzijde van de woning zitten de stram-oude visschers, 't want in orde brengend, genoeglijk een pijpje rookend. Stoere, oude zeelui, met hun bruin-gegroefde gelaatstrekken. Nog gaarne toeven ze echter aan de havenzijde; dan gaat hun hart open, als ze getuige kunnen zijn van 't spel van wind en golven. Ja, de Urker, wie- (wijd-) broek is zeeman in z'n hart. 't Is zooals De Genestet zong:

„— — — — Sinds d'eerste jonglingsjaren
Bekampt hij, 't visscherskind, het noodlot op de baren.
Hij, weer of geen weer, steekt in zee, in d'avondstond,
Wanneer op 't zwarte hoofd de vloed stijgt; mond bij mond
Wacht immers brood van hem!" — — — —

Urk is het visscherseiland. De geheele vloot telt eenige honderden groote en kleinere vaartuigen. Aardig gezicht als daar 's Zaterdags de vloot komt binnenzeilen. Des Zondags thuis; op het eiland. De dag des Heeren wordt geheiligd door den visscher. Als daar 't klokje roept tot den kerkgang, dan trekt het gezin op naar 't bedehuis. Ouderen en jongeren: géén blijft thuis. Zelfs de kleine peuters worden vaak meegenomen, en vinden wel zoolang onder de preek rust bij de moeder. En verder brengt men den Zondag door in huiselijken kring, om 's avonds een praatje te maken bij de geburen. Dan, onder 't genot van een kommetje koffie, wordt er nog even nagepraat over de avondpreek, of loopt 't gesprek over 't bedrijf. Tot in 't middernachtelijk uur de torenklok haar twaalf heldere slagen laat klinken over 't eiland. Dan rijst de admiraal, meestal een oud, ervaren visscher op, en geeft het sein, door het zeil te hijschen, waarop weldra de geheele vloot uitzeilt ter vischvangst. Vreemdsoortig bedrijf: zoo onzeker, zoo wisselvallig.

.... Aardige kleedij, nietwaar, van de hartelijke bevolking.

Gezellig intérieu

De hope van Urk.

Dorpsstraatje.